



# LUND UNIVERSITY

## Epistemologisk nostalgi

### Strindberg, Holberg och den förflutna lärdomens lockelse

Tranvik, Andreas

2023

*Document Version:*  
Förlagets slutgiltiga version

[Link to publication](#)

*Citation for published version (APA):*

Tranvik, A. (2023). *Epistemologisk nostalgi: Strindberg, Holberg och den förflutna lärdomens lockelse*. 20. Abstract från The 22nd International Strindberg Conference, Stockholm, Sverige.

*Total number of authors:*

1

#### General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

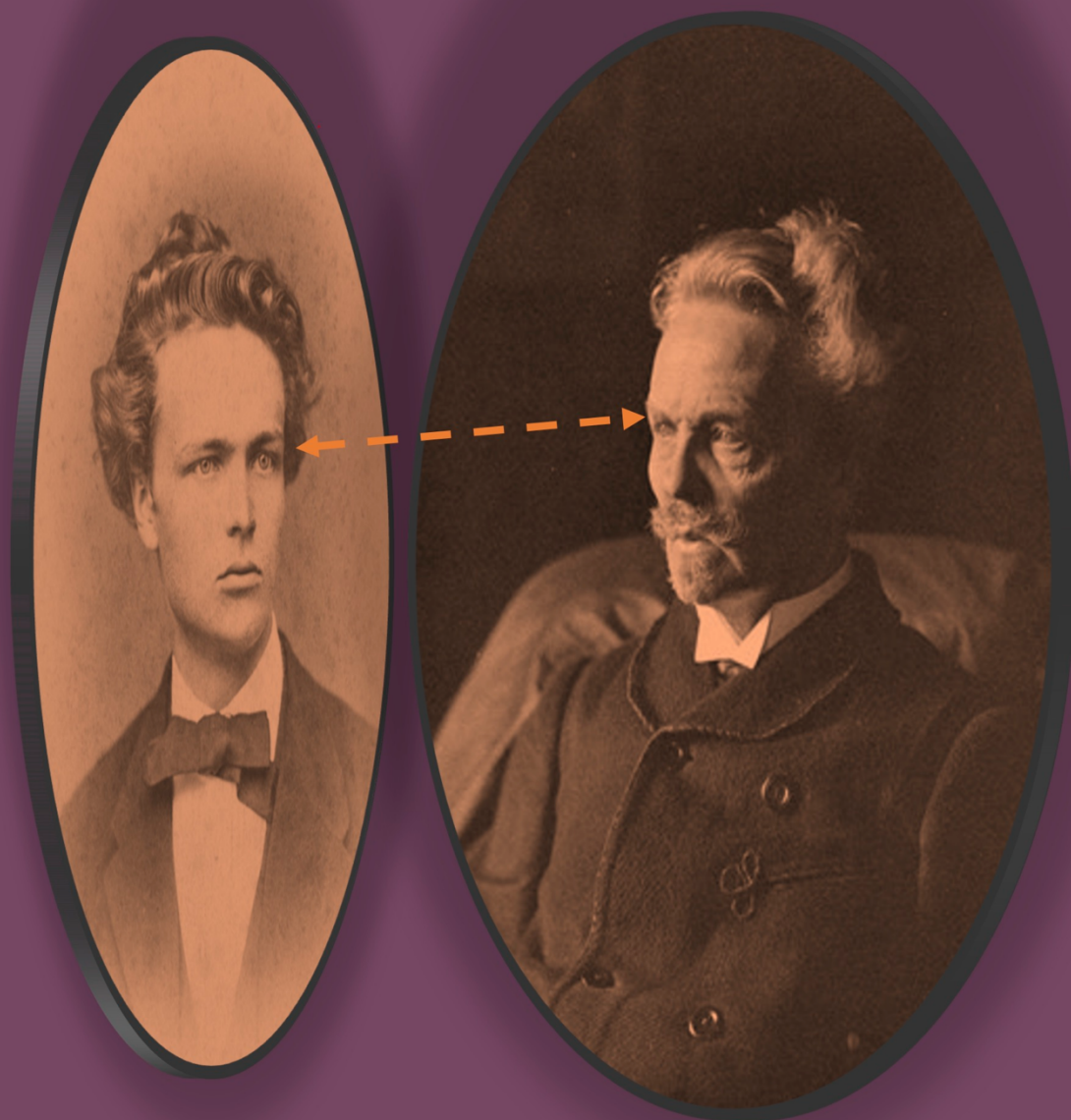
#### Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117  
221 00 Lund  
+46 46-222 00 00

Den 22a Internationella Strindbergskonferensen  
Kungl. Vitterhetsakademien, 31 maj – 1 juni 2023



# Strindberg och minne / Strindberg and Memory

STRINDBERGSÄLLSKAPET



Kungl. KUNGL. VITTERHETS HISTORIE  
OCH ANTIKVITETS AKADEMIE  
Vitterhetsakademien

## PROGRAM

Onsdag 31.5 2023

Välkomnande 09.00-09.10

Session 1: moderator: Gunnel Engwall

09.10-09.40 / 09.40-10.10 / 10.10-10.40 / 10.40-11.10

Lynn R. Wilkinson

Remembering the Dreyfus Affair: From *Klostret* to *Fagervik och Skamsund*

Hélène Ohlsson

Strindbergs syn på skådespelarkonst

Andreas Tranvik

Epistemologisk nostalgi. Strindberg, Holberg och den förflutna lärdomens lockelse

Tobias Dahlkvist

Tig, minne! Lakonism och melankoli i *I havsbandet*

• Kaffe 11.10–11.35

Session 2: moderator: Claudia Lindén

11.35-12.05 / 12.05-12.35 / 12.35-13.05

Annie Bourguignon

August Strindberg i Henning Mankells verk

Magdalena Żmuda-Trzebiatowska

Guidad tour genom helvetet. Om *August Strindbergs Inferno* av Fabian Göranson

Ann-Charlotte Gavel Adams

“*The Occult Diary*: Memory Bank and Source Material for Modernist Theater. The Case for Strindberg’s *The Occult Diary* in English Translation”. (Readings of Strindberg through the times)

• Lunch 13.05-14.05

Session 3: moderator: Hannah Hinz Cornelli

14.05-14.35 / 14.35-15.05 / 15.05-15.35

David Gedin, Karin Hoff,

Emil Schering – Strindbergsintroduktör i Tyskland

Gunnel Engwall, Alexander Künzli

Retranslations and retranslators of August Strindberg's *Le Plaidoyer d'un fou*.

Vicente R. Sanchis Caparrós

August Strindberg's forgotten heritage in Spain.

• Kaffe 15.35 – 16.00

Session 4: moderator: Massimo Ciaravolo

16.00-16.30 / 16.30-17.00 / 17.00-17.30 / 17.30-18.00

Moa Marken

Längs minnenas allé: Glömska och minne i *Stora landsvägen*

Gytis Padegimas

August Strindberg's last two plays in the context of his death: A departure into "the cleared-up night" or into "the dark woods"?

Eszter Szalczer

Så var det i verkligheten? – Reading and writing the father

Astrid Regnell

Minnets obestämdhet. Den ambivalenta auktoriteten i *En blå bok*.

• Middag 18.30-21.00

\*\*\*

Torsdag 1.6 2023

Session 1: moderator: Karin Hoff

09.00-9.30 / 9.30-10.00 / 10.00-10.30 / 10.30-11.00

Roland Lysell

August Strindbergs tidigaste dramatik

Björn Sundberg

Strindberg och historiedramatiken – om de olika drivkrafterna över tid.

Elvyra Markevičiūtė

The Importance of the Human Dimension in the Interpretations of "Creditors" by August Strindberg.

Arūnas Bliūdžius

The Comparative Aspects Of Two August Strindberg Plays – "Ghost Sonata" And "Dream" – In Lithuanian Theatre Stages

• Kaffe 11.00–11.30

Session 2: moderator: Jan Balbierz

11.30-12.00 / 12.00-12.30 / 12.30-13.00

Richard Bark

Huruledes jag fann Strindberg *Ett personligt kåseri*

Martin Hellström

Minnet av det första mötet med Strindberg

Mindaugas Naudžiūnas

Actor in post – dramatic theatre (in A. Strindberg's play *Miss Julie* frames)

• Lunch 13.00-14.00

Session 3: moderator: Elena Balzamo

14.00-14.30 / 14.30-15.00 / 15.00-15.30

Jan Balbierz

Personliga och kulturella minnen i några av Strindbergs sena texter

Massimo Ciaravolo

Minnet som dramatisk konstruktion i Strindbergs naturalistiska pjäser

Maria Hansson

Varför döda fröken Julie? Strindberg - ett både historiskt och levande konstnärskap.

• Kaffe 15.30 – 16.00

Session 4: moderator: David Gedin

16.00-16.30 / 16.30-17.00 / 17.00-18.00

Polina Lisovskaya, S:t Petersburg

”Den store”. Rysslands tsar Peter hos August Strindberg, Selma Lagerlöf och Knut Hamsun

Claudia Lindén

”Svenska historiens kolgruvor” – temporalitet och historiemedvetande i *Svenska öden och äventyr*.

Hannah Hinz Cornelli

Minnen, minnet och glömska i August Strindbergs sena dramatik

Carmen Vioreanu

Svenska (im)materiella symboler och den historiska illusionen i Strindbergs svenskhistoriska drama

• 18.00 Avslutning

## ABSTRACTS

JAN BALBIERZ

### **Personliga och kulturella minnen i några av Strindbergs sena texter**

The recovery of an forgotten or repressed past is one of the oldest theatrical devices. August Strindberg has used it extensively from his early historical plays till his late experiments with form and genre. In this paper I would like to show how the past - and memories of it - work in some of Strindberg's post-Inferno texts at two different levels. On the one hand the Swedish play-wright deals with personal memory and exhumes hidden histories of trauma, family conflicts and economical exploitation. On the other hand he is deeply rooted in the cultural canon and the collective memory about tradition and predecessors is always inscribed in his texts in the form of a dense network of intertextual allusions and quotations.

[Anförandet på svenska]

\*\*\*

RICHARD BARK

### **Huruledes jag fann Strindberg**

*Ett personligt kåseri*

#### Strindbergsjubiléet 1949

Efter att ha firat jul hos min mormor på Högsjö i Sörmland, sitter jag på tåget för att resa till hemstaden Göteborg. Det är januari 1949 och jag är snart 11 år gammal. Vi har samlat på oss en massa tidningar att läsa. I flera av dem förekommer det helsidesannonser, som gör reklam före en författare och hans verk. Författaren är August Strindberg som skall fylla 100 år och verken är *Skrifter* i 14 band i Gunnar Brandells utgåva. I annonserna ser man dessutom ett jättelikt porträtt av författarens ansikte, som kommer emot en med en våldsamt kraft. "Detta måste vara en märklig man!", tänker jag. "Honom måste jag läsa!"

Väl hemkommen ber jag mina föräldrar att införskaffa ett av dessa verk. Men teatertokig som jag redan är, ska det vara d r a m a t i k.

#### Advent 1951

En av de första vuxenpjäser jag ser på teatern är *Advent* på Studion på Göteborgs stadsteater (tidigare har jag bara sett *Annie get your gun* och *Jeppe på berget*). *Advent* gör ett våldsamt omskakande intryck på mig. Det märkliga är att jag än i dag i mitt minne kan återskapa hela scener ur föreställningen. Jag ser den framför mig och hör skådespelarnas röster.

Och så fortsätter det med betraktelser över egna och andras Strindbergsuppsättningar, egen och andras forskning...

Uppsättningen som aldrig blev av: *Bjällbo-Jarlen* 1952

Lars Hanson i *Fadren* 1954, *Paria* 1958, *Dödsdansen* 1959, *Till Damaskus I* 1960  
Striden med "modersmåsläraren"  
Recitation av *Stora landsvägen* 1957  
Litt.hist. i Gbg 1958-60, *Spöksonaten*, Gustaf Fredén, *Till Damaskus I*  
Gbg's Studentteater – *Den fredlöse*  
Lunds Studentteater – *Holländarn* – *Svarta fanor*  
Lic.studier – *Folkungasagan* – Göran Lindström  
Skånska Dagbladet – Sbg i Lund  
Lunds domkyrka – *Till Damaskus III*  
Malmö stadsteater – En Sbg om året  
Doktorandstudier – Drömspelstekniken  
Minneapolis – Gunnar Brandell, Göran Stockenström  
Undervisning – Uppsättningar – *Dramat i din föreställning* – Lars Hanson  
Strindbergsföreningen i Lund  
Pièces de Café

\*\*\*

ARŪNAS BLIŪDŽIUS

### **The Comparative Aspects of Two August Strindberg Plays – *Ghost Sonata* and *Dream* – in Lithuanian Theatre Stages**

A. Strindberg plays – "Ghost Sonata" ("Spöksonaten") and "Dream" ("Drömspel") – unites context of two worlds – spiritual and material, visional and real, those two dimensions from which consisting individualities living in understandable world. Different contexts and situations in those two plays are unified by one understanding of dualism of man's consciousness and acceptance of surroundings. Changeable and transferring backgrounds of man's soul substance remains the main philosophical problem of nowadays, when illusion and reality are interfering one with another.

We will compare four production in Lithuanian theatres of those two plays – "Ghost Sonata" by Gytis Padegimas in Kaunas Drama Theatre (1998) and Gintaras Varnas in Klaipėda Drama Theatre (2011) and "Dream" by Saulius Varnas in Panevėžys Drama Theatre (1994) and Jonas Vaitkus in National Drama Theatre (1995).

Those performances show us different points of view to the main aspects of those specific A. Strindberg plays.

\*\*\*

ANNIE BOURGUIGNON

### **August Strindberg i Henning Mankells verk**

2012 utkom en bok med titeln *Lögnhalsarna. Nio enaktare om Strindberg*. Författaren till boken var världskänd. Hans namn var Henning Mankell. Han hade skrivit de nio små dramerna i löpet av 1990- och 2000-talet. Han passade på 100-årsminnet av Strindbergs död och publicerade dem.



Jag ska granska bilden av huvudpersonen i pjäserna. Strindberg framställs varken som stötande skribent eller tråkig klassiker. Dock är han inte heller någon helt igenom positiv gestalt. Den Strindberg som visas är en ganska intressant karaktär, men kanske ändå ingen "trevlig" människa. Han uppfattar sig själv som nyskapande konstnär, och tar sig åtskilliga friheter, inte bara på konstens område. I stort sett motsvarar porträttet den gängse bilden av Sveriges mest kända författare.

Enligt min mening visar sig författaren till *Lögnhalsarna* vara en duktig förfalskare: Strindbergs ord i enakterna låter ofta ganska Strindbergskt. Säkert har Mankell forskat ingående i Strindbergs författarskap och liv. Eftersom arbetet med detta pågick i drygt 15 år och bedrevs med stort engagemang får man dessutom anta att Mankell där återfann motiv och tankegångar han själv sysslade med. Trots att hans Strindbergs bild bottnar i odiskutabla fakta får det frågas om han inte använder sig av sin huvudgestalt för att uttrycka egna åsikter.

Till sist ska jag försöka visa att Mankells böcker, essäerna, men också romanerna, innehåller – tematiska och formella – strindbergska inslag. Det är förmodligen möjligt att hitta Strindbergs spår till och med i en av nutidens populärsta genre, deckaren.

\*\*\*

MASSIMO CIARAVOLO

### **Minnet som dramatisk konstruktion i Strindbergs naturalistiska pjäser**

Peter Szondis *Theorie des modernen Dramas* (1956) är både inträngande och kontroversiell vad gäller värderingen av Nordens stora dramatiker Henrik Ibsen och August Strindberg. Szondi kritiserar ju deras dramatik för ett överflöd av psykiskt innehåll – därför ett överflöd av minnen och reflektion över det upplevda – som i hans tycke tränger undan handlingen på scenen 'här och nu'. Samtidigt betecknar han den kris som deras dramatik framkallade i teaterhistorien som en vändpunkt och en förutsättning för 1900-talets dramatik. Med Szondis teori som utgångspunkt skulle jag vilja granska minnets roll i konstruktionen av den dramatiska dialogen i Strindbergs naturalistiska pjäser, med hänsyn till programmet som Strindberg formulerar i förordet till *Fröken Julie*, och till det implicita avståndstagande från Ibsens modell som finns i det, när Strindberg pläderar för mindre intrig och symmetrisk konstruktion, och mer av hjärnornas oregelbundna växelverkan, och av karaktärslösa karaktärer vars sinne är en blandning av gammalt och nytt.

\*\*\*

HANNAH HINZ CORNELLI

### **Minnen, minnet och glömska i August Strindbergs sena dramatik**

Minnena i Strindbergs sena dramatik präglas av ett modernt subjekts historiska erfarenhet och tidsuppfattning. Glömska och fragmentariska minnen kopplade till föremål, till musik som spelas i bakgrunden och till lagringsmedier som fonografiska inspelningar och fotografier ligger i Strindbergs sena dramatik till grund för osammanhängande livsberättelser.

Den mänskliga identiteten framstår som ihopsatt av en rad erfarenheter som lagras både i författarens eller de fiktiva karaktärernas minne och i olika objekt. Ett sådant perspektiv är aktuellt idag: vi publicerar bilder och filmer i sociala medier där "minnen" utgör en egen kategori av inlägg som kan publiceras på nytt för att dela händelser ur det förflutna med varandra. På ett liknande sätt som när Marmorstatyn och Mumien i *Spöksonaten* ställs bredvid varandra på scen blir tiden och minnet av det förflutna närvarande i nuet i form av konkreta bilder, ljud eller skulpturer.

Med sin framställning av minnet och av spänningen mellan det förflutna och nuet rör sig Strindberg i sin sena dramatik mellan föreställningar om dåtid och nutid som jag tänker diskutera ur ett intermedialt perspektiv och med utgångspunkt i bl.a. Aleida Assmanns teser. (jfr Aleida Assmann: *Ist die Zeit aus den Fugen? Aufstieg und Fall des Zeitregimes der Moderne / Is Time Out of Joint? On the Rise and Fall of the Modern Time Regime*. München: Carl Hanser Verlag, 2013.)

\*\*\*

TOBIAS DAHLKVIST

### **Tig, minne! Lakonism och melankoli i *I havsbandet***

Att minnet av genomlevda förödmjukelser är en källa som Strindbergs författarskap hämtar kraft ur är väl bekant: "melankolsk mangel er et brændstof, der aldrig løber tør for", konstaterar exempelvis Per Stounbjerg. Ett av de mest intressanta exemplen på denna förödmjukelsens dialektik återfinns i romanen *I havsbandet* från 1890. Vid några tillfällen konfronteras romanens annars ganska outhärdligt mångordiga huvudperson, fiskeriintendenten Axel Borg – en intelligensaristokrat och dekadent dandy som går under i mötet med kvinnan och naturen i Stockholms skärgård – med minnen av smärtsamma händelser ur det förflutna och reagerar genom att försöka tysta ned minnet. Inför minnet av moderns död, faderns död, fästmöns död och rykten om faderns vandel reagerar Borg med en okarakteristisk lakonism som på en och samma gång är en iscensättning av Borgs asketiska livshållning och ett berättartekniskt grepp som romanen hämtar en stor del av sin säregna energi ur.

Mitt föredrag undersöker lakonismen i skildringarna av minnena i romanen, mötet mellan romanens dåtid och nutid. Jag vill därvidlag försöka knyta intendent Borgs minnesskildringar till Walter Benjamins uppfattning om det "tragiska tigandet" i *Ursprung des deutschen Trauerspiels* (1928).

\*\*\*

GUNNEL ENGWALL & ALEXANDER KÜNZLI

### **Retranslations and retranslators of August Strindberg's *Le Plaidoyer d'un fou*.**

*Le Plaidoyer d'un fou* holds a unique position in August Strindberg's work. In this novel, Strindberg's aim was to tell a fictional story inspired by his memories of the marriage with Siri von Essen. Written in French between 1887 and 1888, it first appeared in German translation in 1893. The first publication in the original French

language dates from 1895. It was, however, a thoroughly revised version by Georges Loiseau, a French man of letters, whom Strindberg collaborated with as part of his plan to conquer Paris and to be accepted as a European author. As Strindberg's original manuscript was only rediscovered in 1973 in a safe in Oslo, the first three English translations, published in 1912, 1967 and 1968 respectively, were based either on the second German translation, published in 1910, or on the revised French version of 1895. They therefore represent indirect translations. Only the fourth and latest English retranslation published in 2014 is based on Strindberg's original French manuscript. This paper analyses the intricate English translation history of the novel. Our observations will rely on a combination of research methods. We will (1) conduct a comparative analysis of selected excerpts of the original French manuscript and its English (re)translations; (2) establish the retranslators' profiles; (3) study the translational paratexts, i.e., the translation strategy as defined by the (re)translators in their pre- or postfaces to the novel; and (4) present interview data with the two authors of the latest English retranslation. We thereby aim at contributing to a better understanding of translational decision-making on the one hand; and at illustrating how *Le Plaidoyer d'un fou* was read through times.

\*\*\*

ANN-CHARLOTTE GAVEL ADAMS

***The Occult Diary: Memory Bank and Source Material for Modernist Theater. The Case for Strindberg's The Occult Diary in English Translation. (Readings of Strindberg through the times)***

*The Occult Diary* is both a diary and a memory bank. It mirrors not only Strindberg's daily life in Paris and Stockholm 1896 - 1908, but also his thoughts, his dreams, his reflections on strange items he finds in the street, that is his "inner reality". As such, *The Occult Diary* is an important source for understanding Strindberg's artistic reorientation during the 1890s, and the material for his revolutionary literary production post-inferno. It also offers an understanding of the larger European literary, scientific, and spiritual trends of the time, as it highlights ideas of hidden sources of inspiration in dreams and the unconscious, which were to become the seeds for surrealism and expressionist drama after WWI.

Only in Sweden, does the life of August Strindberg loom large over his literary production. The 22-volume edition of Strindberg's letters, and the publication of the facsimile of his *Ockulta Dagboken* from 1972 have given Swedish scholars and theater directors deeper insights into Strindberg's thinking and ideas, which have been crucial for the understanding his artistic reorientation in the 1890s. But to read those, you would need to understand Swedish. In the words of British born American theater critic Eric Bentley: Strindberg has been lying in cold storage in the Scandinavian Studies Departments at American Universities.

Strindberg's post-inferno dramas have been baffling to theater directors and critics in the US, as they have been mostly taken at face value, and staged accordingly. There

have been pockets of passionate Strindberg enthusiasts in groups like TASSLA (The August Strindberg Society of Los Angeles) and The August Strindberg Repertory Theater in New York, but they are now dormant. A new group of actors, comedians, and animators behind the YouTube series “Strindberg and Helium”, with 4300 followers, are picking up the slack.

My paper will explore how the new English edition of *August Strindberg: The Occult Diary. Paris 1896 – Stockholm 1908* could become a key resource for a revival of Strindberg’s dramas in the US, by catering to the theater professionals and literary scholars, and also to the many societies with interests in esoteric philosophies in the US.

\*\*\*

DAVID GEDIN & KARIN HOFF

### **Emil Schering – Strindbergsintroduktör i Tyskland**

1894 tog en ung tysk, Emil Schering, kontakt med Strindberg för att översätta hans verk till tyska. Det inledde ett livslångt arbete. Under 30 år, från 1899 till 1929, kom han att ge ut Strindbergs samlade skrifter i 46 band. Men dessutom arbetade han oavbrutet som Strindbergs agent genom att skriva presentationer, förhandla med teatrar och medarbeta på utställningar om honom. Han dedikerade sitt liv till arbetet och Strindberg blev den grund eller scen på vilken han kom att forma hela sitt liv.

Han var med andra ord avgörande för att förmedla Strindberg över tid och hålla minnet av honom och hans verk levande, trots att han själv bara existerar i skuggan av sin idol och ytterst lite varit känt om honom. Ändå är det hans olika beslut, hans syn på Strindberg som format mycket av vår tids uppfattning om Strindberg i Tyskland.

Med hjälp av bland annat tidigare okända arkivfynd vill vi skildra han arbete och betydelse som introduktör, förmedlare och företrädare.

\*\*\*

MARIA HANSSON

### ***Varför döda fröken Julie? Strindberg - ett både historiskt och levande konstnärskap***

Den europeiska litteraturen i slutet av 1800-talet, präglad av Émile Zolas naturalism och ärftlighetsläran, slutar ofta med att hjältinnan dör (Hedda Gabler, Madame Bovary, Nana, Tess av d'Ubervilles, Anna Karenina, etc). Om hjältinnorna inte dör, låser man in dem som *The Madwoman in the Attic* (Sandra Gilbert & Susan Gubar). I 1800-talssamhället är kvinnan föremål för reifikation och hennes motstånd är stämplat som hysteri (Michel Foucault). Enligt Paul Bourget i *Essais de Psychologie Contemporaine* (1883) genomför tidens författare psykologiska analyser eftersom de är vittnen till samhällets karakteristiska sönderfall under seklets slut. Hur tillämpas naturalismens idéer i Strindbergs pjäs *Fröken Julie*? Hur ser vi på *Fröken Julie* idag för att tillgängliggöra Strindbergs författarskap både som historia och ett ännu levande och relevant konstnärskap? Till den 22a internationella

Strindbergskonferensen vid Kungliga Vitterhetsakademien ”Strindberg och minnet” ställer vi oss frågan varför Julie måste dö och föreslår en reflektion på hur vi genom Strindbergs verk kan tolka vår samtid och hur samtiden ger en ny bild av Strindberg.

\*\*\*

MARTIN HELLSTRÖM

### **Minnet av det första mötet med Strindberg**

En del författarskap minns man sin första läsning av, eller när man först hörde talas om. Det gäller de författare man har uppskattat och återkommit till, medan de som inte berört genom sina texter eller person, bleknar.

När det kommer till August Strindberg, Selma Lagerlöf och kanske några till, är det svårt för många av oss att komma ihåg hur vi kom i kontakt med dem. Deras namn är så stora och förekommer i så många sammanhang som man även som yngre litteraturläsare befinner sig i, att det inte går att minnas hur man först stötte på dem. Det var upprepningen, att de ofta nämndes i annat man läste eller samtal man åhörde, som gör att man förstod deras särskilda status.

Efter Strindbergs död uppstod en genre med minnesböcker skrivna av de som träffat honom, och numera berättar äldre Strindbergkännare om hur de i sin ungdom träffade de som i sin tur mött Strindberg. Dessa typer av berättelser utgör en bakgrund till det som jag vill fokusera på, berättelserna från de som lyckas dra sig till minnes hur de första gången mötte Strindbergs texter, och som har skildrat det i skrift eller intervjuer.

Skådespelaren Erland Josephson är ett bra exempel, och hans berättelse kan visa vad jag vill tala om. Han har i sina memoarer, varav del ett heter *Rollen*, utgiven 1989, berättat om hur han i tidiga tonåren hittade *Giftas*, och hur han feberaktigt började läsa den, med hopp om att den skulle skildra något av det som brukade kallas för äktenskapets fröjder. Det han mötte var istället det motsatta, men texten drabbade honom och han kunde inte slita sig.

Utifrån begreppet ”kanon” och ”klassiker” och metoder som beskriver hur en läsning av texten påverkas av vår bild av vad vi tror att vi ska möta, grundat i författarnamnet, ska jag beskriva några sådana möten med Strindberg och minnet av hur det gick till.

\*\*\*

CLAUDIA LINDÉN

### **”Svenska historiens kolgruvor” – temporalitet och historiemedvetande i Svenska öden och äventyr.**

Några av Sveriges mest älskade, klassiska böcker är historiska romaner som Mobergs *Utvandrarna*, Fogelströms *Mina drömmars stad* eller Ekmans *Häxringarna* (1974). På ett fundamentalt sätt har litteraturen format vår syn på 1800-talet och bidragit till vårt historiemedvetande. Det fiktiva elementet i historisk fiktion har lika stor inverkan på det historiska som omvänt. Fiktionen kan aktivt påverka hur vi uppfattar både historia, nutid och framtid. Därför är det angeläget att

undersöka de olika sätt på vilka det förflutna genom fiktionen har översatts till nutid, och tvärtom, för att urskilja hur historiografiska idéer cirkulerar och modifieras i den kulturella fantasin för att som Jerome de Groot skriver “understand their epistemological consequence” (de Groot 2016 s. 6)

Ett sådant dominerande narrativ, som styr vår förståelse av den svenska historien, är att det förflutna är en dålig plats som vi enbart ska vara glad över att ha lämnat. Susan Brantly (2017) har påpekat att, jämfört med den amerikanska historiska romanen där det förflutna oftast är en idyll eller en spännande plats för äventyr, så är ett utmärkande drag i den svenska historiska romanen från andra halvan av 1900-talet och framåt dess fokus på social rättvisa med följden att det förflutna ofta framstår som hemskt. Intresset för emancipation, modernisering och förändring göra att den svensk historiska romanen gestaltar det förflutna som en dålig plats, När uppstod denna bild av det förflutna som en dålig plats? I romantikernas historiska skildringar, särskilt av vikingatiden hos Tegner och Geijer, framstår det förflutna som en spännande plats, ibland som ett föredöme. I Strindbergs vilja att kritisera denna syn så framställs framförallt forntiden som en hemska och omoralisk plats. Var Strindberg först med att skapa det förflutna som en mörk plats? I mitt paper presenterar jag en läsning av Strindbergs historiska fiktion om vikingatiden med särskilt fokus på hur de framkallar tidslighet och historiesyn.

\*\*\*

POLINA LIISOVSKAYA

### **”Den store”. Rysslands tsar Peter hos August Strindberg, Selma Lagerlöf och Knut Hamsun**

Novellsamlingen ”Historiska miniatyrer” från 1905 hade som intention att visa hur den gudomliga försynen manifesterar sin vilja alltigenom historiens gång. Bland många andra berättelser innehåller boken en novell om en av de mest omtalade ryska monarkerna. Tsar Peters framstående roll i Rysslands öden har aldrig ifrågasatts, dock har det ofta förts diskussioner om den är alltigenom positiv eller är mörkt skuggad av hans grymma metoder och självsvåld. Bland andra utgångspunkter för min läsning ska nämnas Strindbergs negativa inställning till Peters främsta krigsrival, kung Karl XII.

I sin korta novell ”Den store”, vars titel snarare bekräftar än ifrågasätter tsarens positiva dimension, skapar Strindberg ett porträtt av en ledare, som inte har något annat val än att fortsätta med sin omvälvande verksamhet för att lyfta Ryssland ur dess medeltida tillstånd. Denna mission innebär inte bara segrar utan också överskridande av humanitetens gränser, som till exempel att medvetet bli orsak till sin enda överlevande sons Alexejs död. I denna bemärkelse jämför Strindberg den ryska tsaren med den gammaltestamentlige patriarken Abraham. I stora drag får Strindbergs läsning av tsar Peter bedömas som apologetisk.

Vid sidan av tolkningen av novellen ”Den store” ska jag i mitt anförande tala om den bredare samtida komparativa kontexten, som denna korta Strindbergtext otvivelaktigt får sättas i. Främst om Selma Lagerlöfs inställning till en del ryska självhärskare, vilken var påverkad av hennes läsning av Dm. Merezhkovskijs omtalade

novell "Antikrist, Peter och Alexej" (1904), samt om Knut Hamsuns tolkning av Peter den stores regeringstid, om vilken vi kan läsa i hans "I Eventyrland", resebok från 1903. Till skillnaden från Strindberg har både Hamsun (1899) och Lagerlöf (1912) besökt Ryssland.

De litterära porträtten av Peter den store är trots allt inte så många, inte ens i den litteratur som är skriven på ryska. På det sättet utgör Strindbergs novell, om inte ett otvivelaktigt, så dock en värdefull insats för historisk diktning om den ryske tsaren, inte minst för den som kom senare på 1900-talet.

\*\*\*

ROLAND LYSELL

### **August Strindbergs tidiga dramatik**

August Strindbergs dramatik före Mäster Olof (1872) spelas mycket sällan. Pjäser som Fritänkaren (1869), Hermione (1870), I Rom (1870) och Den Fredlöse (1871) är inte heller särskilt mycket lästa. Forskningen har en reserverad syn på dem. Exempelvis skriver Gunnar Ollén om "författarens ovana" (Strindbergs dramatik, s. 12) vad gäller Fritänkaren och att Strindberg "troligen aldrig skrivit något så påverkat" som Hermione.

Men hur ser dessa dramer ut efter de senaste decenniernas nya drama- och teaterforskning. Finns det element i dramerna som pekar fram emot Strindbergs välkända senare dramer? Vore dessa dramer spelbara på nutidens mer experimentellt inriktade scener?

\*\*\*

MOA MARKEN

### **"Längs minnenas allé: Glömska och minne i *Stora landsvägen*"**

Strindbergs sista skådespel, *Stora landsvägen* (1909), utgör i många hänseenden ett minnesmonument över författarskapet. Emblematiska motiv från tidigare verk, såsom Jakobs brottning och Ismaels ökenfördrivning, används här för att skapa ett självkommenterande mytologiskt universum i vilket Strindberg placerar in sitt livsdrama. Även dramats reseform inbjuder till tillbakablickar på så sätt att resan kan fungera som metafor för livet. I förhållande till dramats konkluderande och tillbakablickande egenskaper är det särskilt givande att reflektera kring frågor rörande minne, men även glömska.

Syftet med detta paper att belysa hur *Stora landsvägen* organiseras genom en växelverkan mellan minne och glömska. Detta undersöker jag inledande på en tematisk nivå, med fokus på dialektiken minne-glömska i relationen mellan Jägaren och hans dotter. När dessa slutligen möter varandra känner dottern inte igen honom. Detta faktum benämns av Jägaren som "en lättnad för oss båda" (SV 62, s. 198). Jag tolkar glömskan som ett närmast idealt tillstånd för Jägaren. Genom att resa *incognito* strävar han efter att suddas ut alla minnen och spår efter sig. Det som åstadkoms är en sorts påtvingad, kollektiv glömska som kan ställas i kontrast till de minnespraktiker som Jägarens ägnar sig åt under resans gång. I relation till andras

glömska blir han en sorts ensam bärare av minnet. Diskussionen förs sedan på en metalitterär nivå, där jag anknyter till idén om Jägaren som språkrör för författaren. Hur kan andras glömska vara ett gynnsamt utgångsläge för den författare som nu ska sammanfatta sitt värv? Det är en fråga jag ämnar besvara med mitt bidrag.

\*\*\*

ELVYRA MARKEVIČIŪTĖ

### **The Importance of the Human Dimension in the Interpretations of *Creditors* by August Strindberg.**

Strindberg said that the poet's vision is distorted by the written word, and the written drama is somehow distorted by its materialization in the play. However, there is a dimension in his works that no one can reduce, that spiritual charge, thanks to which the work itself is born. Of course, a bad interpretation can lead away from the original inspiration of the creator, but it certainly will not be the only one and cannot avoid comparison with other readings. Therefore, comparative analysis becomes the litmus test by which one can check the viability of a particular version, its modernity and the trace left by Strindberg in today's memory.

The liminal world of Strindberg's plays is best captured in *The Creditors*, which he himself considered his finest play. This is a real encyclopedia of spiritual cannibalism with the concept of the destructive power of love, revealing new nuances of resisting passion as a spiritual yoke. Relationships between lovers are a gladiatorial arena where the pursuit of harmony constantly turns into disharmony as each tries to steal the soul of the other and replace it with his own. They ignore any boundaries to achieve this goal. Humanity and sensitivity are eclipsed by a dominant sadistic need to control others, feelings ranging from total acceptance to intense hatred. The heroes of Strindberg often justify their actions with desire and lack of creativity, but strive for this goal, cruelly destroying or devaluing this gift in another.

Paradoxically, food for the soul is also boiling in this hellish kitchen - there is an eternal battle of the sexes not only among themselves, but also for their freedom and dignity as individuals. These humanistic tendencies were seen and proved with completely different solutions in two performances staged simultaneously in Lithuania and France - "*Creditors*" by Gytis Padegima at the Kaunas Drama Theater (1981) and the production of Jacques Bayon at the Odeon Theater in Paris (1980). ), which at the time belonged to the Comédie-Française. Comparison of performances shows how both directors saw in Strindberg's drama a humanist who despaired of his own and human imperfection, but nevertheless was not disappointed in people and still believed in them.

\*\*\*



MINDAUGAS NAUDŽIŪNAS,

**Actor in post – dramatic theatre (in A. Strindberg's play *Miss Julie* frames)**

In Hans – Thies Lahmann's book, published in 1999, he "legitimized" the concept of "post – dramatic", unfortunately, this concept is extremely difficult to define, because of its multilayeredness and cross – disciplinary spread.

However, the essential feature of contemporary, post – dramatic theatre is its anti mimesis, when actors focus more on action here and now, on the relationship between viewer and performer, in other words, they do not struggle to reflect the text. Also, the world rapidly digitizes: media (projections, holograms, recorded sound, lasers, innovative materials, etc.) enter the theatre scene.

My goal was to build whole performance from uncut, uncopyrighted naturalistic play by August Strindberg: "Miss Julie" (1888). I was building it with professional actors, during prequarantine, quarantine, and post quarantine, in temporary experimental laboratory, aiming work with post – dramatic methods. During all performance preparation I could see, how play conforms or confronts today's reality/naturalistic picture, because reality is not the same, which was at A. Strindberg's times. Average person sees differently, because of internet invention and spread, different lifestyle, population and many other circumstances.

Although – that post – dramatic performance never saw the daylight, I have documented it, but far not entire performance. What is left is 20 – 30 photos, few videos, promo posters, memories, and, of course, tons of props. However, I had to finish my "Strindberg's project", so, after one performance collapse, after few months pause, we've started and built second performance. It was very minimalistic, built by classical methods in a small and cosy hall for a small group of audience.

My research theme was "Actor in post – dramatic theatre (in A. Strindberg's play "Miss Julie" frames)". Yes, I've analysed actors with half – structured interviews, about post – dramatic experiences and methods in their careers and works, I've got the answers and conclusions, but... There are some questions left: why I built naturalistic performance in short period by naturalistic play, by A. Strindberg, and why experimental, post – dramatic long prepared performance by the same author and play collapsed? And that makes me question and compare post – dramatic methods, and 3 primal principles of naturalism, by Emile Zola: faire viral, faire grand, faire simple in naturalistic plays, such as A. Strindberg's "Miss Julie".

\*\*\*

HÉLÈNE OHLSSON

**Strindbergs syn på skådespelarkonst**

Den första konstnärliga verksamheten som August Strindberg sökte sig till som ung vuxen var inte skrivkonsten, utan skådespelarkonsten. 1869 avslutade han plötsligt sina universitetsstudier och anhöll om att få debutera på Kungliga Dramatiska Teatern. Efter provet hänvisades han till elevskolan och fick även statera

i vissa föreställningar, men efter en termin råddes han att ge upp sina skådespelarplaner.

Onekligen var detta första försök på konstens bana ett misslyckande för Strindberg, men skådespelarkonsten fortsatte livet igenom att vara viktig för honom, inte minst som dramatiker. Han var därtill gift med två skådespelare: Siri von Essen och Harriet Bosse, som han båda två skrev roller till och även torde ha diskuterat teater och spelstil med. När Intima teatern öppnade 1907 var Strindberg en erfaren teaterkonnässör, även om hans begåvning som teaterman har diskuterats och även ifrågasatts.

Redan i förordet till *Fröken Julie* 1888 uttalar sig Strindberg om skådespelarkonsten. När han blev regissör för Intima teatern fortsatte han att skriva om skådespelari i kortare och längre texter som var ämnade att tjäna som vägledning åt teaterns unga och tämligen oerfarna ensemble. Men vad skriver han mer precist om skådespelarkonst? Hur vill han att hans ensemble ska spela? Strindberg ställer i sina instruktioner ofta en ideal spelstil mot det för honom så förhatliga stjärnspelet, som tidens stora skådespelare ofta ägnade sig åt.

Utifrån min forskning om stjärnskådespelari i slutet av 1800-talet och genom läsning enligt metoden, skådespelares erfarenhetsmässiga samhörighet, lägger jag örat tätt till Strindbergs texter om skådespelarkonst. Syftet är att närma mig vad han såg som en ideal spelstil och hur han såg på skådespelarens yrkesroll. Jag kommer i denna presentation att argumentera för att Strindbergs inflytande var avgörande för utvecklingen av svensk skådespelarkonst och synen på skådespelarens konstnärskap under 1900-talet.

\*\*\*

GYTIS PADEGIMAS

### **August Strindberg's last two plays in the context of his death: A departure into "the cleared-up night" or into "the dark woods"?**

In 1911, August Strindberg's daughter Greta wrote to her mother that her father, who was 62 at the time, "looks about 80, white-haired and like an old man"<sup>1</sup>. The drama in which the creator, throughout his intense and tumultuous life, had served both as a protagonist and a psychoanalyst recording even minutest experiences and sensations, was drawing to a close. He had little more than a year left to live. Back in 1909, while staying at *The Blue Tower* residence, the geographically final haven of his turbulent life, Strindberg had written his last two plays – *The Black Glove* and *The Great Highway*. Later on, the main field of his activity became the contentious and provocative opinion writing which delved into most relevant issues of current situation in Sweden. During this final period of his life, Strindberg – a seasoned disruptor of the bourgeois complacency for many years – managed, more than ever, to spark perhaps the stormiest long-lasting discussions in Swedish society, and to evoke the most bitter controversies around his own person.

---

<sup>1</sup> Bjorn Meidal, Bengt Wanselius *The Worlds Of August Strindberg*, Stockholm 1912, pg. 483.

It would be interesting to explore whether the fountains of August Strindberg's "wells of memory", which had been feeding both his work and his everyday existence, had eventually run dry after the writer plunged headlong into debating urgent matters and walked each day on the minefield of events as they exploded in the here and now. Proceeding from my analysis of *The Black Glove* and *The Great Highway* I shall try to determine if for the author, just like for his protagonist and *alter ego* the Hunter in *The Great Highway*, the endless streams of memories finally shrank down to "memory as unfulfilled hope". Are not the deaths of both protagonists just "memories about the future", about that, which will soon befall the writer himself? And did these characters and their creator leave this world with cleared-up spirits, or beset by confusion? I believe, these topics of research would fall in line with the theme of the 22nd international conference devoted to the 110th anniversary of the great Swede's passing.

\*\*\*

ASTRID REGNELL

### **Minnets ambivalens i *En blå bok***

Fem korta uppsatser i August Strindbergs *En blå bok* handlar om en jagberättares minne som förvandlas i en dröm. Drömmen uppenbarar för berättaren minnets helt bestämda betydelse – att han, tack vare sin avlidne vän och vägledare, funnit ”ankarbotten i tron på Kristus”. Eftersom den tolkningen innebär att brevet skrivits av en avliden lämnas läsaren i osäkerhet om vad som är dröm och verklighet. Osäkerhet om betydelsen av minnena uppstår också genom att minnena inte endast är berättarens utan berättelsen rymmer också ett kulturellt etablerat mönster för hur minnen återberättas. Den antika traditionens placering av minnen i *rum* är ett exempel på ett sådant mönster där till exempel brev från okända och försvunna gamla böcker uppfattas som rum för minnet vilka kan implicera att minnenas betydelse inte är klargjorda. Berättarens minne kan uppfattas ifrågasatt. Litterär gestaltning kan antas präglad av obestämdhet, vilket till exempel uppnås genom det litterära greppet ironi. Berättarens bestämda uppfattning av sina minnen ställd mot ifrågasättande signaler i texten, kan uppfattas som att obestämdhet också är denna berättelses litterära strategi, men jag argumenterar för att det är *kombinationen* av berättarens bestämdhet och det i texten som skvallrar om ett ifrågasättande som utmärker uppsatserna om vägledaren i *En blå bok*.

\*\*\*

VICENTE R. SANCHIS CAPARRÓS

### **August Strindberg's forgotten heritage in Spain.**

One has the impression that August Strindberg's work has been forgotten in the Spanish literary tradition throughout the 20th century. If we take a look at the limited appearances of his premieres on the Spanish news, we can discover how amazingly *El País*, one of Spain's national referents in journalism, dated the first performance of a Strindberg play, *Fadren (El padre)*, no less than seventy years after

it actually happened. Not less amazing is the fact that recent studies also date Strindberg's first premiere in Spain in 1978, when that actually happened in 1905 in Barcelona with the staging of *Fadren (Padre)*.

Considering the relatively small amount of performances in the mainstream circuit, I will talk about the concepts behind the theory of reception and how it has affected the concept and idea we have of August Strindberg's work in Spain. The image that we have of an author or a work of art for that matter clearly depends on the opinion of a few critics, who shape the conception of a certain author or work. In the case of Strindberg, the conception is clearly misjudged and biased, as we can deduce from reviews from the time when even Strindberg was alive.

Apart from this, the memory of a writer is greatly influenced on the translations of his or her work. In the case of Strindberg's translations into Spanish, we will see that a very limited set of examples were published during his lifetime and a big period of lack of translations took place during the Spanish civil war and the subsequent censorship of Franco's dictatorship.

It is therefore the intention of this presentation to restore the credit of such an important figure for Art in general in the 20th century, sometimes dismissed, never forgotten.

\*\*\*

BJÖRN SUNDBERG

### **Strindberg och historiedramatiken – om de olika drivkrafterna över tid.**

Från ungdomens strävan – att likt Ibsen – pröva att etablera sig i den genre som ansågs mest prestigefylld, dvs. historiedramat, till de senare åren, då historiska dramerna kan ses som en del av Strindbergs strävan att oscillera mellan positionen som arbetarklassens sångare och ställningen som den av borgerligheten hyllade nationalskalden.

\*\*\*

ESZTER SZALCZER

### **Så var det i verkligheten? – Reading and writing *the father***

Strindberg's eldest daughter, Karin Smirnoff (1880-1973), was a published writer, the author of plays, memoirs, and novels. Many of her writings can be seen as a response to her father's works, such as *A Madman's Defense*, which she saw as texts that distorted her sense of reality. Throughout her long creative life, she kept writing and rewriting her childhood memories in a series of books, starting with *Strindbergs första hustru* (1925), *Så var det i verkligheten* (1956), and finally, in her nineties, some 1000 pages of her unpublished memoir "Strindbergs finska familj". For her the crucial question was: can writing be the instrument to grab control not only of the narratives of one's own life, but indeed of reality? In her novel *En tretydig historia* (1927), a story is told differently from three different perspectives by characters who lived through the same events. Here we see the author Karin Smirnoff, investigating

the subjective nature of reality and the manipulation of memory through writing as a tool to master reality. Later in life, Karin even undertook the “editing” of her late sister Greta’s diaries, overwriting Greta’s recorded experiences with her own. This presentation will ruminate on how in Karin Smirnoff’s writing the Strindbergian theatre of texts continues to be acted out only to keep overflowing onto the stage of our imagination today.

\*\*\*

ANDREAS TRANVIK

### ***Epistemologisk nostalgi. Strindberg, Holberg och den förflutna lärdomens lockelse***

Strindberg är en nostalgiker. En epistemologisk nostalgiker. Han längtar ideligen efter svunna tiders epistem, och förkastar likaledes sin tids kunskapsorganisatoriska regim. Det moderna forskningsuniversitetets disciplinära ordning vill han lämna därefter, och han lockas härvidlag av att idealisera lärda polyhistorer från förr, snarare än att sätta sin lit till sin samtids specialiserade expertis. De återkommande anti-vetenskapliga angreppen i författarskapet – såsom driften med knappologin i ”De lycksaliges ö” (1884), eller raljerandet över ”[d]essa svartmagier, som heta professorer” i *En blå bok II* (1908) – är på så sätt historiskt villkorade. Det är nämligen inte vetenskap *per se* som är problemet enligt Strindberg; det är i stället ”vetenskapens brackor som förnedrat vetenskapen”, som han formulerar det på ett ställe. Strindbergs alternativ till den enligt honom dekadenta vetenskap som blivit förhärskande i moderniteten är alltså inte frånvaron av vetenskap, utan snarare den i ett romantiskt skimmer höljda fördisciplinära vetenskapen.

Nostalgi är emellertid notoriskt opålitligt. Drömmen om guldåldern som gått förlorad tycks nämligen i viss utsträckning vara historiskt konstant, trots alla förskjutningar som själva begreppet nostalgi har genomgått. Så framstår den enes glorifierade förflutna som blott den andres prosaiska nutid. I mitt föredrag ämnar jag diskutera detta fenomen i förhållande till Strindbergs kunskapssyn. Utgångspunkten för min argumentation är en jämförelse mellan Strindbergs kritik mot specialiseringen under sent 1800-tal och tidigt 1900-tal, å ena sidan, och Ludvig Holbergs kritik mot det så kallade pedanteriet under 1700-talets första hälft, å den andra.

\*\*\*

LYNN R. WILKINSON

### ***Remembering the Dreyfus Affair: From *Klostret* to *Fagervik* och *Skamsund****

In a remarkable paragraph that appears both in Strindberg’s novel *Klostret* and its reworked version, “Karantänmästares andra berättelse,” published in *Fagervik och Skamsund*, an unhappy husband dreams of escaping to a “konfessionslös[t] kloster för de intellektuella.” This is probably one of the first – if not the first – use of *intellektuell* as a noun in Swedish. The words, moreover, were written in 1898, the

year of the publication of Zola's "J'Accuse" and the manifesto of the intellectuals in Paris, milestones in the Dreyfus Affair and in the emergence of the figure of the modern intellectual.

Apart from a reference to the antisemitism of the protagonist's wife's family, there don't seem to be any references or allusions to the Dreyfus Affair in *Klostret*. In contrast, *Fagervik och Skamsund* is haunted by the Affair, from the portrayal in "En barnsaga" of the son of a man unjustly condemned who learns to accept injustice, to the representation of the karantänmästare and his friends, a motley group of celibate outsiders, all consigned to the hellish coast of Skamsund. Both the protagonist of "En barnsaga" and the karantänmästare are outsiders who work to keep disease out of Sweden: a particular threat seems to come from diseased livestock in the East. But their suffering also evokes empathy for others unjustly treated. Like Dreyfus, condemned to prison on Devil's Island, they are also forced to live in a hellish island milieu.

By the end of *Fagervik och Skamsund*, the threat of disease from the East has disappeared. Strindberg and his narrators have made their peace with the Dreyfus Affair, not by championing the innocence of the French officer, but by emphasizing universal suffering and injustice. When the karantänmästare recounts his desire to retreat to a cloister for intellectuals at the end of his second story, it seems he has already reached his goal: he lives in a community of celibate outsiders on Skamsund, which despite its harshness is at a comfortable distance from France and the continent. There he and his companions view society from its underside, at the same time that they try to protect it from contamination from abroad, contamination that may take the form of diseases that come from the East or the persecution of individuals such as Alfred Dreyfus.

\*\*\*

CARMEN VIOREANU

### **Svenska (im)materiella symboler och den historiska illusionen i Strindbergs svenskhistoriska drama**

Strindberg är onekligen Sveriges största historieskrivare för scenen. Endast 23 år gammal bröt han ny mark med *Mäster Olof*, sin första pjäs med historiskt stoff. Strax efter Infernokrisen återkom han till Sveriges historia, med *Folkungasagan*, under en ny kulturpatriotisk tid då historiedramatiken var en uppåtgående trend. 1909 skulle han publicera *Bjälbo-Jarlen*, den elfte och sista pjäsen med motiv hämtat ur Sveriges historia.

Inspirerad och påverkad framför allt av Shakespeare och Schiller följde han inte historiens strikta linjaritet, utan valde ut vissa dramaturgiskt fruktbara episoder. Råmaterialet till sina historiska pjäser tog Strindberg företrädesvis ur Afzelius, Fryxell, Starbäck och Bäckström, men också ur Johannes Magnus samt svenska och utländska arkiv. Han "slog undan de höga klackarne" på stela historiska gestalter som Birger Jarl, Magnus Eriksson, Engelbrekt Engelbrektsson, Sten Sture, Olaus Petri, Gustaf Vasa, Erik XIV, Gustaf II Adolf, drottning Kristina, Karl XII eller Gustaf

Ill och tecknade dem med ”stort och smått”, inte minst genom att ta ”blod och nerver” ur sitt eget liv.

Men Strindberg satsade inte bara på karaktärsteckningen för att återskapa historiska symbolgestalter. Sveriges historia, även om den bara är bakgrund, representerar ett betydelsefullt inslag i den visuella konstruktionen.

I mitt föredrag kartlägger jag och diskuterar det visuella registret som Strindberg skapar genom rekvisita, kostym, repliker och scenanvisningar i sin svenskhistoriska dramatik för att fånga upp tidsandan.

\*\*\*

MAGDALENA ŻMUDA-TRZEBIATOWSKA

### **Guidad tour genom helvetet. Om *August Strindbergs Inferno* av Fabian Göranson**

*Inferno* är en bok som man knappast kan förbli likgiltig inför, vare sig man betraktar det som ett självbiografiskt vittnesbörd om den djupa psykiska (schizofrena) krisen eller en skicklig (auto)fiktiv konstruktion. I början av sin essä ”Traktat o siarce” [Traktaten om svavel] publicerad 1999 som efterord till den polska utgåvan av verket påpekar översättaren, Mariusz Kalinowski, att *Inferno* fascinerar och lockar just därför att alla tolkningsförsök av Strindbergs text mynnar ut i fler frågetecken. Oavsett vilket läsesätt man väljer avslöjas det nya, potentiella betydelser och läsningen blir ”en utmaning för fantasi och intellekt”.

Serietecknaren Fabian Göranson är en av dem som tagit den utmaningen. År 2010 publicerade han den grafiska romanen betitlad *August Strindbergs Inferno*. Samtidigt som den tecknade versionen kan bedömas som förhållandevis trogen originalet framstår den som en modern läsning av Strindbergs numera klassiska text.

I mitt bidrag ger jag exempel på olika strategier som har tillämpats i den intermediala översättningen av *Inferno*, där bild och text (citerad eller bearbetad) samspelar med varandra. Jag lägger bl.a. märke till det som utelämnats och det som lagts till i syfte att göra berättelsen sammanhängande. Dessutom reflekterar jag kring Göransons roll som kreativ uttolkare av Strindbergs mångdimensionella skapelse, ett slags guide genom det helveteliknande själlandskap fullt av minnen, drömmar, inbillningar och uppenbarelser. Den sista frågan som jag tar upp är den grafiska romanens betydelse för att ”fräscha upp” en klassiker och göra hans verk mer tillgängligt för den yngre generationen läsare. Kan lektyren av *August Strindbergs Inferno* vara en uppmuntran till att stifta närmare bekantskap med Strindbergs författarskap eller till och med en upptakt till fördjupade Strindbergstudier?

## DELTAGARE, PRESENTATIONER

KRISTINA ADOLPHSON

Jag är medlem i Strindbergssällskapets styrelse. Har i många år varit skådespelare vid Dramatiska Teatern i Stockholm, men är numera pensionerad därifrån. Jag tycker det är roligt och givande att vara med i sällskapets styrelse.

KARIN ASPENBERG

Chefredaktör för Grönköpings Veckoblad. PhD i litteraturvetenskap, disputerade med den fenomenologiskt influerade avhandlingen *Strindbergs värld* (2012). Verksam i tio år som lärare och forskare vid Karlstads Universitet.

JAN BALBIERZ

is a professor of Scandinavian Studies at the Jagiellonian University in Kraków. He has written extensively on Scandinavian literature and culture in a comparative perspective.

ELENA BALZAMO,

ledamot i Kungl. Vitterhetsakademien, är litteraturhistoriker, kritiker, författare och översättare. Hon har översatt till franska flera av Strindbergs verk och publicerat en rad böcker och artiklar om hans författarskap, både på franska, svenska och ryska.

RICHARD BARK

Teatersekreterare, programbladsredaktör, dramaturg och regissör vid Malmö stadsteater (1966-1972).

Konstnärlig och administrativ ledare samt regissör vid Ystadoperan (1978-2014).

Fil. dr i litteraturvetenskap (1981), lärare i Drama och teater vid Lunds universitet (1982-1991) och universitetslektor i Dramatik vid Göteborgs universitet (1994-1999).

Skrifter: *Strindbergs drömspelsteknik*; *Dramat i din föreställning*, *Från Aiskylos till Weiss*; *Från Brösten till Helgonet, 20 år med Ystadoperan*; *Skådespelaren Lars Hanson*.

Librettoförfattare, bl.a. till *Alfvén, Operan om kärleken mellan Hugo Alfvén och Marie Kröyer* (uppförd 2014), *Djävulsdansen i Skarpans* (uppförd 2022)

Ordförande i Strindbergsföreningen i Lund.

AMELIE BJÖRCK

lektor i litteraturvetenskap vid Södertörns högskola. Undervisar på inriktningen Dramatext och teater som har ett mångårigt utbyte med Strindbergs intima teater. Intresserad av Strindberg ur ett ekokritiskt perspektiv, med fokus på hans tankar om flora, fauna och tidslighet (naturlandskapet som minnesbank och som utvecklingens yttersta: nu).



ARŪNAS BLIŪDŽIUS,

One of the founders of cultural-educational institution - Baltoscandijos akademija (Baltoscandian Academy), which has been as Lithuanian municipal NGO during 1991-2010 years. During this period BA organized over 200 events (conferences, seminars, exhibitions), concerning Baltic-Scandinavian relations, mainly in the 20th century. From 2011 year BA functioning as public institution.

One of the main Arūnas Bliūdžius interest areas - influence of Scandinavian theatre and literature to Baltic theatre and literature (comparative aspects).

Arūnas Bliūdžius with the report participated in the 18th A. Strindberg's conference "The Strindberg Legacy" (Stockholm) in 2012 year.

ANNIE BOURGUIGNON

is Professor Emerita at the Université de Lorraine. Her main fields of research are Scandinavian literature of the nineteenth and twentieth centuries, Strindberg's work and comparative literature.

Her main publications are *Der Schriftsteller Peter Weiss und Schweden* (1997), *Le Reportage d'écrivain. Etude d'un phénomène littéraire à partir de textes suédois et d'autres textes scandinaves* (2004), co-editions of proceedings of academic conferences and a translation into French and an edition of August Strindberg's *To Damascus I* (2015).

Her latest publication on Strindberg is "Kristina d'August Strindberg : un drame déconcertant ?" (2022)

CARLANDER, CECILIA

fil. dr litteraturvetenskap GU och littérature comparée, Sorbonne, med avhandling om det sena 1800-talets dekadenslitteratur och dess kvinnofigurer i svensk och franskspråkig romankonst. Har tidigare deltagit i tre Strindbergskonferenser. Ledamot i Strindbergssällskapetets styrelse samt redaktör för *Strindbergiana* sedan 2016).

MASSIMO CIARAVOLO,

...är lektor i skandinaviska språk och litteratur vid universitetet Ca' Foscari i Venedig och översättare. Han har skrivit om Hjalmar Söderberg, om de finlandssvenska dagdrivarna och om August Strindberg. Han har redigerat *Storia delle letterature scandinave* (2019) och hans senaste bok *Libertà, gabbie, vie d'uscita* (2022; Frihet, burar, utvägar) handlar om storstads- och modernitetsupplevelsen hos skandinaviska författare mot slutet av 1800-talet.

...is associate professor of Scandinavian studies at Ca' Foscari university of Venice and a translator. He has written about Hjalmar Söderberg, about the Finland-Swedish flâneurs and about August Strindberg. He has edited *Storia delle letterature scandinave* (2019) and his latest book *Libertà, gabbie, vie d'uscita* (2022; Freedom, cages, ways out) deals with the experience of modernity and the city in Scandinavian authors towards the end of the 19<sup>th</sup> century.

TOBIAS DAHLKVIST,

är docent i idéhistoria och lektor i pedagogik verksam vid Stockholms universitet. Den pessimistiska filosofins historia utgör hans centrala forskningsintresse. Vid sidan om pessimismen hyser Dahlkvist ett särskilt intresse för Strindberg och hans förhållande till sekelskiftets filosofi, medicin och gastronomi.

ALIN-DANIEL DRAGOMIR,

Jag har en kandidatexamen i svenska språket och litteraturen (Universitetet i Bukarest, 2021) med kandidatuppsatsen "Där låg ett skimmer över Gustafs dagar: Gustaf III som trendsättare inom teater och konst". Nu är jag student vid Uppsala universitet och studerar nordiska språk. Relativt nyligen har jag börjat jobba som professionell översättare av svensk litteratur och teater. Som student i Bukarest var jag medlem i Sällskapet för skandinaviska studier och deltog aktivt i olika konferenser och översättningsprojekt. Bland annat översatte jag delar i Strindbergs *Gamla Stockholm*.

GUNNEL ENGWALL

är professor emeritus i romanska språk, särskilt franska, vid Stockholms universitet. Hon har varit prorektor och rektor för universitetet samt preses i Kungliga Vitterhetsakademien. Hon var ansvarig för Nationalutgåvan av August Strindbergs Samlade Verk från 1992 till 2021, då utgåvan fullbordades. Inom denna utgåva har hon bland annat etablerat den franska texten till *Le Plaidoyer d'un fou* och de franska essäerna i *Vivisektioner II*. (Hela utgåvan finns fritt tillgänglig på [www.litteraturbanken.se](http://www.litteraturbanken.se).) I sin egen forskning ägnade hon sig först åt korpusbaserad datorlingvistik, men har därefter främst studerat olika språkliga och kulturella aspekter i Strindbergs franskspråkiga texter.

ANN-CHARLOTTE (LOTTA) GAVEL ADAMS,

Professor Emerita, University of Washington, Barbro Osher Chair Emerita in Swedish Studies, Corresponding Member of the Royal Sweden Academy of Letters, History, and Antiquities.

Editor of *Inferno* and *Legender* in Strindberg's Collected Works, Translator & Editor of *August Strindberg. The Occult Diary. Paris 1896-Stockholm 1908*.

DAVID GEDIN,

Är docent i litteraturvetenskap vid Uppsala universitet och ordförande i Strindbergssällskapet.

MARIA HANNÄS,

samhällsplanerare och jourhandläggare inom äldreomsorg.

Jag är ny ersättare i Strindbergstiftelsen från i år och vald på fyra år.

Jag har mestadels sysslat med stadsbyggnad, stadsplanering och bostadsbyggande i Stockholms stad, och tidigare deltagit i nämnder, styrelser och i Stockholms kommunfullmäktige under många år.

MARIA HANSSON

FD, är forskare i skandinavisk litteratur vid Sorbonne-universitetet och arbetar med projekt om litteratur och konst. Hon disputerade 2019 på sin avhandling "Le surnaturel en question: Désir d'émancipation chez les femmes de lettres de la *Percée moderne* suédoise", publicerad i Sverige under titeln *Osynliga band. Folketro som medel för social kritik i Victoria Benedictssons, Anne Charlotte Lefflers och Selma Lagerlöfs författarskap*, Göteborg: Makadam, 2021. Hansson har publicerat flera artiklar om en rad ämnen inom området skandinaviska studier, såsom det fantastiska ur ett genus- och samhällskritiskt perspektiv, folketro, bildningsroman, konst i litteraturen, kvinnliga författare, Det moderna genombrottet, Henrik Ibsen, Nordic Noir och välfärdsstaten. I februari 2022 arrangerade hon (tillsammans med Anna Nordlund, Uppsala, och Anna Forssberg, Karlstad) det internationella symposiet "Selma Lagerlöf et la francophonie" [Selma Lagerlöfs liv och verk i fransktalande länder] vid Sorbonne.

MARTIN HELLSTRÖM

Jag har tidigare deltagit i Strindbergkonferenserna i Rom, Krakow och Göttingen, och där också talat om barns möten med Strindberg. Jag har publicerat texter om detta i konferensvolymerna, i *Strindbergiana*, samt varit redaktör för *Tron är mitt lokalbatteri* med texter om författaren och religionen 2012. Utöver det har jag skrivit om Astrid Lindgren och Maria Gripe, senast i boken *Mariagripelikt* på Makadam 2022, och om barn som läsare, i *Bäst är det mänskliga* på Carlsson bokförlag våren 2023. Jag är lektor i litteraturvetenskap vid Linnéuniversitetet

HANNAH HINZ CORNELLI,

doktorand i litteraturvetenskap vid Stockholms universitet. I sin avhandling undersöker hon August Strindbergs kammarspel ur ett intermedialt perspektiv med fokus på relationerna mellan musik, drama och teater i ljuset av en "intim" estetik i början av 1900-talet. Hon har en magistorexamen i komparativ litteratur och skandinavistik från både Freie Universität Berlin och Humboldt-Universität Berlin. Sedan 2018 har hon även varit verksam som lärare, studievägledare och utbyteskoordinator vid Institutionen för slaviska och baltiska studier, finska, nederländska och tyska, Stockholms universitet.

KARIN HOFF,

studier i tyska, skandinavistik och historia på universitetet i Bonn; sedan 2020 professor i skandinavistik på Christian-Albrechts-Universität i Kiel, 2007-2020 prof. i skandinavistik och allmän litteraturvetenskap på Georg August-Universität i Göttingen. Forskning: Skandinavisk drama och teater (August Strindberg); Tysk-skandinaviska kulturrelationer och kulturtransfer från 1800 fram till 2000. Senaste publikationer: „Der *deutsch-dänische Kreis* in der deutschsprachigen Literaturgeschichte", i: *European Journal of Scandinavian Studies* 2/2022, 155-169; „Relations in a Cultural Triangle: Aspects of Cultural Mediation between Germany, France, and Scandinavia" (med Anna Sandberg och Udo Schöning), i: Steen Bille Jørgensen/ Hans-Jürgen Lüsebrink (red.): *Cultural*

*Transfer Reconsidered. Transnational Perspectives, Translation Processes, Scandinavian and Postcolonial Challenges.* Leiden 2021, 229-249. Karin Hoff/David Gedin (red.): *August Strindberg und die Aufklärung/- och upplysningen/- and the Enlightenment*, Würzburg 2020.

ALEXANDER KÜNZLI

is Professor of translation studies at the Faculty of Translation and Interpreting of the University of Geneva. He is also Co-Director of the Translation Department and Head of the German Unit. He teaches translation theory, research methodology, and audiovisual translation. Alexander Künzli holds an MA in translation and psychology from the University of Geneva, and a PhD in French Linguistics from the University of Stockholm. His main research interests are translation revision, audiovisual translation, and August Strindberg in translation.

CLAUDIA LINDÉN

...is a professor of comparative literature at Södertörn university in Stockholm, Sweden. Her research is focused on 19<sup>th</sup>-century Scandinavian literature from gender and queer perspectives. Her research interests also include Gothic literature, animal studies, and theory of history. Lindén is currently finishing a book about Karen Blixen and the Gothic.

...är professor i litteraturvetenskap vid Södertörns högskola i Stockholm. Hennes forskning är inriktad på 1800-talets skandinaviska litteratur ur ett genus- och queerperspektiv. Hennes forskningsintressen omfattar även gotisk litteratur, djurstudier och historieteori. Lindén håller för närvarande på att avsluta en bok om Karen Blixen och gotiken.

POLINA LISOVSKAIA,

Bosatt och verksam i S:t Petersburg, Ryssland.

Översättare från svenska till ryska, docent i nordiska språk och litteraturhistoria (S:t Petersburgs statliga universitet).

2002 disputerade med avhandlingen *Familjetemat i Strindbergs senare författarskap*.

Forskar i svensk litteraturhistoria (1800 - och 1900-talen). Förutom Strindberg har skrivit om Selma Lagerlöf, P.O.Enquist, Eyvind Johnson, PC Jersild m.m.

Översatte till ryska verk av bl.a. Strindberg, S. Lagerlöf, T. Johnson, Tove Jansson, Ebba Witt-Brattström m.m.

ROLAND LYSELL,

f. i Vänersborg, är professor i litteraturvetenskap vid Stockholms universitet och författare till *Erik Lindegrens imaginära universum* (1983) och *Erik Johan Stagnelius – det absoluta begäret och själens historia* (1993). Han har också offentliggjort artiklar om Atterbom, Stagnelius, Almqvist, Keats, Shelley, Thorild, Ibsen och Strindberg, senast "Shelley's Prometheus Unbound in the Light of Contemporary Concepts of Tragedy" i *European Romantic Review* 29:1 (2018) samt medverkat i *Dödens idéhistoria* (2022).

Han är även verksam som teaterkritiker, bl.a. i *Norsk Shakespeare og Teater Tidsskrift*.

MOA MARKEN

är doktorand i litteraturvetenskap vid Örebro universitet. Hennes avhandlingsarbete handlar om faderskap i August Strindbergs dramatik.

ELVYRA MARKEVIČIŪTĖ

is a theatre scholar and critic. She graduated from the Faculty of Theatre Studies of the St. Petersburg State Academy of Theatre Arts. She worked as a Literary Assistant for the Chief Director at the Šiauliai State Drama Theatre, and as the Head of the Literature Department at the Kaunas State Academic Drama Theatre. Currently she is the Curator of the Theatre and Cinema Information Section of the Arts and Music Department at the Kaunas County Public Library. She has published over 400 articles on Lithuanian theatre and is the author of the books *The Šiauliai Drama Theatre 1931-1991*, *The Kaunas State Drama Theatre 90* and of the monographs *Algimantas Masiulis 70*, *Gytis Padegimas 55* and *Algimantas Masiulis: the Soul in the Teutonic Knight's Armour*. She has participated in national radio and TV programs, has delivered presentations at international conferences and acted as a curator of various exhibitions.

ANN-MARGARET MELLBERG

(Margarita Mellberg är mitt skribentnamn i Grekland) översättare, författare, kritiker.

Född 1951 i Pireus. Uppvuxen i Sverige, Grekland, Egypten och Spanien.

Studier i Sverige. Fil dr i nygrekiska, Lunds Universitet.

Bor i Grekland och Sverige

MINDAUGAS NAUDŽIŪNAS

I am psychologist, lecturer, improvisational theatre member and writer. 2014 I've graduated master's degree in "Organizational Psychology" - VDU (Vytautas Magnus University). 2014 – 2016 worked as counseling psychologist at oncology clinic. 2016 – 2018 as lecturer – motivation specialist for non - employed young people (age 18 – 29) in labor exchange stations all over the country. 2018 till now working with projects - aimed to countryside schools students who don't have inside psychologists. 2022 graduated LMTA (Lithuanian Music and Theatre Academy) master's degree in "Drama Directing". 2013 – till now I am a full time member at improvisational theatre, writing and posting essays and plays, directing small performances at local studio.

RIKARD NILSSON

Jag läser masterprogrammet i litteraturvetenskap vid Södertörns högskola. Jag skrev indirekt min kandidatuppsats om *Fröken Julie* genom att visa hur den används som en genomgripande intertext i Stig Larssons roman *Nyår*.

HÉLÈNE OHLSSON

är filosofie doktor i teatervetenskap (2018) och är lektor i genusvetenskap på Karlstad universitet. Hon har en bakgrund som skådespelerska och teaterregissör. Hennes forskningsområden kretsar kring skådespelerskans yrkeshistoria, feministisk historiografi, kritiska femininitets- och maskulinitetsstudier, diva- och dandystudier, celebritetsstudier och skådespelarkonst.

GYTIS PADEGIMAS

I'm a professor of Lithuanian Music and Theatre Academy and during my 50 years in the theatre I have staged 120 performances including 8 plays of A.Strindberg

ANITA PERSSON

medlem i Strindbergssällskapet sedan 1964 och i dess styrelse från 1974 fram till slutet av 1980-talet.

Redaktionsmedlem i *Strindbergianas* första sju samlingar. Intendent på Strindbergsmuseet 1979-1991.

Sedan 1981 strindbergsvandrare i Stockholm och dess skärgård.

Ordförande i Strindbergs Intima teaters Vänner.

ASTRID REGNELL

är lektor vid Linnéuniversitetet i Växjö. Jag undervisar i litteraturhistoria på grundutbildning och lärarutbildning där studenterna får möjlighet till fritt skrivande de i litteraturhistoriska genrerna. Jag har även tematiska litteraturkurser såsom litteratur och psykologi samt litteratur och existentiella frågor. I doktorsavhandlingen skrev jag om alkemistiska tankemönster i Strindbergs *En blå bok* och har fortsatt att skriva om det verket på olika sätt – för närvarande om Strindbergs användning av inre bilder och hur dessa påverkar den yttre verkligheten i ett mönster som jag tänker kan ge inspiration till skrivövningar.

VICENTE R. SANCHIS CAPARRÓS (Valencia, 1973)

is currently a professor in English Language and Literature at the *Conservatori Superior de Música de València*, Spain. He has translated several works by Shakespeare, Dickens or Blake, as well as three plays by Strindberg into Spanish, *Fröken Julie*, *Fadren* and *Fordringsägare*. He has been a teacher at the *Universitat Politècnica de València*, where he developed his skills as an author for *Cambridge University Press*. After his studies at *Stockholmsuniversitet*, he is about to finish the first thesis in Spain about August Strindberg as a literary figure, which he will defend at the *Universitat de València*, Spain. He has also published his own literary works in the forms of poetry (*Estocolmo*) and short stories (*Ocho mujeres*).

PER STAM.

Lektor i litteraturvetenskap, Umeå universitet. Tidigare huvudredaktör för August Strindbergs Samlade Verk och utgivare av flera delar i Samlade Verk. Senaste

utgivning: *Strindbergs The Occult Diary* (2022), tillsammans med Lotta Gavel Adams och Gunnel Engwall, övers. av Karin Petherick.

BJÖRN SUNDBERG,

emeritusprof. i litteraturvetenskap vid Uppsala universitet. Publicerat texter om nordisk litteratur runt sekelskiftet 1800/1900 (Söderberg, Ibsen, Strindberg) men även om svensk samtidslitteratur (Lugn, Norén, Pleijel etc.) Därtill texter om antikens och renässansens litteratur samt om litteraturvetenskaplig teori och metod. Bland verk i bokform kan nämnas böckerna om Strindbergs historiedramatik (2011) och om de grekiska tragedierna (2019).

ESZTER SZALCZER

teaches drama and theatre history at the University at Albany, SUNY. She has published several books on Strindberg, including *Writing Daughters: August Strindberg's Other Voices* (Norvik) and *August Strindberg* (Routledge Modern and Contemporary Dramatists). Recent contributions include "August Strindberg's Exilic Modernity" in the *Wiley Companion to World Literature*; "Patterns of oppression: Post-colonial Mies Julie" in *Strindberg and the Western Canon*; "Beyond change: Archaeology of a spook-play" (co-authored with Tamas Szalczzer) in *Scenography and Art History*; and the article series "Scenographic Dialogues: Staging Carl Grabow's 1907 Designs for *A Dream Play*" (*Dokumenterat* 51, 52, co-authored with Astrid von Rosen).

GÖRAN SÖDERSTRÖM

Docent Göran Söderström (född 1934) fick 1971 uppdrag att bygga upp dagens Strindbergsmuseum, vars chef han var fram till 1990. Hans doktorsavhandling *Strindberg och bildkonsten* 1972 (ny upplaga 1990) kompletterades samma år med den stora boken *Strindbergs måleri* (ny utökad upplaga 2017) och den stora biografien *Strindberg - ett liv* 2013. Han är sedan länge vice ordförande i Strindbergssällskapet och internationell känd Strindbergsforskare.

ANDREAS TRANVIK

är doktorand i litteraturvetenskap vid Språk- och litteraturcentrum, Lunds universitet. Hans forskning är litteratur- och idéhistorisk, med en särskild kunskapshistorisk inriktning, och den har bland annat resulterat i artiklar om Strindberg i *Strindbergiana*, *Tidskrift för litteraturvetenskap* och *Hjärnstorm*. För närvarande är han huvudsakligen sysselsatt med ett avhandlingsprojekt om Ludvig Holberg.

LYNN R. WILKINSON

is Professor of Germanic Studies, Comparative Literature, and Women's and Gender Studies at the University of Texas at Austin. She has published *Laughter and Civility: The Theater of Emma Gad* (U of Wisconsin P, 2020), *Anne Charlotte Leffler and Modernist Drama: True Women and New Women on the Fin-de-Siècle Scandinavian Stage* (Welsh Academic Press, 2011), and *Emanuel Swedenborg and*

French Literary Culture (SUNY, 1996), as well as articles and chapters on literature and culture of the long nineteenth century. Current projects include studies of women intellectuals and mobility in the life and work of George Sand.

CARMEN VIOREANU

Docent och forskare i svenska språket och litteraturen vid Universitetet i Bukarest. Hon har en doktorsexamen i svensk teater från Nationaluniversitetet för teater- och filmkonst i Bukarest. Sedan 1998 har hon grundat, utvecklat och undervisat i många olika kurser på Universitet i Bukarest, bl a August Strindbergs liv och verk och Sveriges historia. Översättare av drygt 110 teaterpjäser och romaner från skandinaviska språk till rumänska.

BIRGITTA WISTRAND,

FD på en avhandling om Elin Wägner i 1920- talet, genusforskare vid littvet i Uppsala. Senaste bok med Margaretha Fahlgren *Älska eller älskas i politiken. Om politiska biografier*. Arbetar fn på en biografi om Sophie Leijonhuvud – Adlersparre, sign. ESSELDE. I sin recension av *Giftas* i *Tidskrift för Hemmet* skriver hon bla : ” Det är synden, satt i system, upphöjd till princip!” Strindberg borde dra tillbaka boken.

MAGDALENA ŻMUDA-TRZEBIATOWSKA (prof. UAM dr hab.)

Född 1974. Phil dr (2002); professor i litteraturvetenskap vid Institutionen för skandinavistik, Adam Mickiewicz-universitetet i Poznań. Författare till boken *Folkhemmet – czyli wspólny, dobry dom – w szwedzkich narracjach literackich o dzieciństwie* (2017). Deltagare i forskningsprojektet ”Litanic verse in the Culture of European Regions” (2013-2018). Forskningsintressen: självbiografiska trådar i nordisk litteratur, svenska barndomsskildringar, intermediala relationer, förhållandet mellan litteratur och historia/politik, svensk-polska relationer inom historia, kultur och litteratur.



## DELTAGARE, ADRESSER

<u>Namn</u>	<u>E-post</u>	<u>Hemvist</u>
Aspenberg, Karin	karin.aspenberg@gmail.com	Stockholm, Sverige
Balbierz, Jan	janbalbierz@fulbrightmail.org	UJ, Kraków, Polska
Balzamo, Elena	elena.balzamo@gmail.com	Paris, France
Bark, Richard	richard.bark@outlook.com	LU, Lund, Sverige
Björck, Amelie	amelie.bjorck@sh.se	SH, Huddinge, Sverige
Bliūdžius, Arūnas	arunas.bliudzius@gmail.com	Baltoskandijos akademija, Lietuva
Bourguignon, Annie	annie.bourguignon@univ-lorraine.fr	Université de Lorraine, Lorraine, France
Carlander, Cecilia	ccarlander@hotmail.com	SU, Stockholm, Sverige
Ciaravolo, Massimo	massimo.ciaravolo@unive.it	Università Ca' Foscari, Venezia, Italia
Dahlkvist, Tobias	tobias.dahlkvist@edu.su.se	SU, Stockholm, Sverige
Dragomir, Alin-Daniel	dragomir.alin.daniel12@gmail.com	UU, Uppsala, Sverige
Engwall, Gunnel	gunnel.engwall@su.se	SU, Stockholm, Sverige
Gavel Adams, Anna Charlotte	lotta@uw.edu	UW, Seattle, WA, USA
Gedin, David	david.gedin@littvet.uu.se	UU, Uppsala, Sverige
Hannäs, Maria	maria.hannas@stockholm.se	Stockholm, Sverige
Hansson, Maria	maria.hansson@u-bordeaux- montaigne.fr	Sorbonne, Paris, France
Hellström, Martin	martin.hellstrom@lnu.se	LiU, Linköping, Sverige
Hinz, Hannah	hannah.hinz@tyska.su.se	SU, Stockholm, Sverige
Hoff, Karin	k.hoff@isfas.uni-kiel.de	CAU, Kiel, Deutschland
Künzli, Alexander	alexander.kuenzli@unige.ch	Université De Genève, Suisse
Lindén, Claudia	claudia.linden@sh.se	SH, Huddinge, Sverige
Lisovskaya, Polina	lisichka2001@yahoo.com	SpbU, St. Petersburg, Россия
Lysell, Roland	roland.lysell@littvet.su.se	SU, Stockholm, Sverige
Marken, Moa	moa.marken@oru.se	ORU, Örebro, Sverige
Markevičiūtė, Elvyra	elvyra.markeviciute@gmail.com	Kaunas, Lietuva

Mellberg, Rea	reamellberg@yahoo.com	Ελληνική Δημοκρατία (Grekland)
Naudžiūnas, Mindaugas	naudziunas.mindaugas@gmail.com	Kaunas, Lietuva
Nilsson, Rikard	rikardskriver@gmail.com	SH, Huddinge, Sverige
Ohlsson, Hélène	helene.ohlsson@kau.se	Kau, Karlstad, Sverige
Padegimas, Gytis	gytispad@yahoo.com	Kaunas, Lietuva
Persson, Anita	anita_s_persson@hotmail.com	Stockholm, Sverige
Regnell, Astrid	astrid.regnell@lnu.se	LU, Lund, Sverige
Sanchis, Vicente	vicente_sanchis@hotmail.com	Conservatorio Superior de Música de Valencia, España
Söderström, Göran	soderstrom.unnerback@telia.com	Stockholm, Sverige
Stam, Per	per.stam@umu.se	UmU, Umeå, Sverige
Sundberg, Björn	bjorn.sundberg@littvet.uu.se	Uppsala, Sverige
Szalczzer, Eszter	eszalczzer@albany.edu	UAlbany, NY, USA
Tranvik, Andreas	andreas.tranvik@litt.lu.se	LU, Lund, Sverige
Vioreanu, Carmen	carmen.vioreanu@lls.unibuc.ro	UniBuc, București, România
Wilkinson, Lynn R.	lrw@austin.utexas.edu	UT, Austin, Texas, USA
Wistrand, Birgitta	Birgitta.Wistrand@littvet.uu.se	UU, Uppsala, Sverige
Żmuda- Trzebiatowska, Magdalena	magdazt@amu.edu.pl	AMU, Poznań, Polska

# STRINDBERGSSÄLLSKAPET

Strindbergssällskapet c/o Strindbergsmuseet, Drottninggatan 85, 111 60 Stockholm  
info@auguststrindberg.se, strindbergssallskapet@auguststrindberg.se  
<https://auguststrindberg.se/>



Kungl. KUNGL. VITTERHETS HISTORIE  
OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN  
Vitterhetsakademien

Kungl. Vitterhets Historie och Antikvitets Akademien  
Villagatan 3, 114 32 Stockholm  
Telefon: 08-440 42 80  
<https://www.vitterhetsakademien.se/>